



ΕΤΟΣ 68ον

27 Δεκεμβρίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 52 (3526)

Ο ΗΡΩΔΗΣ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ

Στή ζωή μας συναντούμε σκληρούς καί άδικους ανθρώπους. Άναρωτιόμαστε πολλές φορές γιά τά κίνητρα τής συμπεριφοράς τους, όχι μόνο έναντί μας, αλλά καί έναντι τών άλλων ανθρώπων. Πώς μπορούν νά κάνουν κακό; Πώς είναι δυνατόν νά αισθάνονται ήρεμοι μέ τόν έαυτό τους καί τή συνείδησή τους, όταν δέν δείχνουν ανθρωπιά, αγάπη, συμπάρασταση στους ύπολοίπους, αλλά είναι έτοιμοι νά βλάψουν, νά στενοχωρήσουν, νά ένεργήσουν μέ γνώμονα τό συμφέρον τους, άδιαφορώντας γιά τά δάκρυα, τόν πόνο, τόν θυμό πού προκαλούν;

Ή παράδοση στό κακό

Ή Έκκλησία μας, εορτάζοντας τή Γέννηση του Χριστού, μάς ύπενθυμίζει κι ένα τέτοιο πρόσωπο, παραδομένο στό κακό. Πρόκειται γιά τόν Ήρώδη, τόν βασιλιά τών Ίουδαίων. Μάς περιγράφει τό πώς συμπεριφέρθηκε τόσο έναντι τών μάγων, όσο καί έναντι τών νηπίων τής Βηθλεέμ, στήν προσπάθειά του νά αντιμετώπισει τόν κίνδυνο γιά τήν έξουσία του, τόν όποιο πίστευε ότι αντιπροσώπευε ό Χριστός. «Ήρώδης έθυμώθη λίαν» (Ματθ. 2,16). Ό Ήρώδης θύμωσε πολύ όταν διαπίστωσε ότι τό τέχνασμα του νά παγιδεύσει τούς μάγους καί νά τόν ένημερώσουν πού βρίσκεται ό Χριστός δέν πέτυχε. Καί τότε, προκειμένου νά διασφαλίσει τόν θρόνο του, διέταξε νά γίνει ένα από τά άπεχθέστερα έγκλήματα στήν ανθρώπινη Ιστορία: αυτό τής σφαγής τών νηπίων τής Βηθλεέμ.

Ό στόχος του, βέβαια, δέν έπετεύχθη. Όμως, εκτός από τή θανάτωση τών άθώων βρεφών, όδήγησε τόν Χριστό στόν πρώτο μεγάλο διωγμό: αυτόν τής προσφυγιάς. Έδειξε έτσι ότι ό Κύριος δέν είχε νά περιμένει από τούς Ισχυρούς τής γής άποδοχή, αλλά άπόρριψη. Τό ίδιο καί όσοι τόν άκολουθούν. Μπορεί ό Ήρώδης νά απέτυχε, ώστόσο μάς έδειξε τί σημαίνει ό άνθρωπος νά είναι νεκρός κατά Θεόν, νά βιώνει τόν πνευματικό θάνατο τής έξουσιομανίας, τής κακίας, τής άπουσίας σύνεσης. Καί, όπως αναφέρει ή παράδοση, ό Ήρώδης βρήκε φρικτό θάνατο



ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. β' 13-23)

Ὁ πρῶτος διωγμός τοῦ Ἰησοῦ

Αναχωρησάντων τῶν Μάγων, ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἴσθι ἐκεῖ, ἕως ἂν εἶπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ Παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευταίας Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου. Τότε Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν Μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρισις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν Μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ ἐν Ῥαμᾷ ἠκούσθη, θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμὸς πολὺς, Ραχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ Παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἔλθων κατόκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν Προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

μέσα ἀπὸ ἐπώδυνη ἀσθένεια. Τῆ σκληρότητα τοῦ πνευματικοῦ θανάτου ἐπικύρωσε ἡ σκληρότητα τοῦ σωματικοῦ. Ἡ ἐξουσία του κράτησε γιὰ λίγο. Ὅμως μᾶς δίνει τὴ δυνατότητα νὰ σκεφτοῦμε τίς προεκτάσεις ποῦ ὁ τρόπος του ἀφήνει στὸν χρόνο, ἰδιαίτερος στό σήμερα, γιὰ νὰ προβληματιστοῦμε. Διότι τελικὰ δὲν εἶναι ἓνας ὁ Ἡρώδης, ἀλλὰ πολλοί.

Οἱ σύγχρονοι πειρασμοί

Σήμερα ὑπάρχει ὁ Ἡρώδης τοῦ ὕλισμου καὶ ἐν γένει τοῦ τρόπου ζωῆς τῆς κοινωνίας μας. Ὁ σύγχρονος πολιτισμὸς ἐξορίζει τὸν Χριστὸ ἀπὸ τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, ἀντικαθιστώντας τον μὲ τὰ ὕλικὰ ἀγαθὰ, τὸ δικαίωμα στὴν ἱκανοποίηση κάθε ἀμαρτωλῆς ἐπιθυμίας, τὸν θρίαμβο τῶν παθῶν καὶ τὴν ἀπενοχοποίησή τους, τὴν ἀποθέωση τῆς βίας καὶ τοῦ ψέματος καὶ τὴν προσήλωση στὴν ἐξουσία, οἰκονομική, πολιτική καὶ τηλεοπτική. Καὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν κατανοοῦμε ὅτι ὁ χρόνος μας κατατρώγεται ἀπὸ τὸν τρόπο αὐτό, μὲ ἀποτέλεσμα τὰ περιθώρια γιὰ ἀγάπη, γιὰ ταπεινώση, γιὰ ἐλευθερία νὰ μειώνονται. Οἱ ἄνθρωπινες σχέσεις ἔχουν ὡς γνῶμονα τὸ «ἐγώ» καὶ ὁ θάνατος βασιλεύει στὶς καρδιές μας. Ἔτσι ἀπουσιάζει ἡ ἐλπίδα στὴν ἀνάσταση καὶ τὴν αἰωνιότητα.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

“Όταν ἀνεχώρησαν οἱ Μάγοι, ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐμφανίζεται εἰς τόν Ἰωσήφ εἰς ὄνειρον καί τοῦ λέγει, «Σήκω, πάρε τό παιδί καί τήν μητέρα του καί φύγε εἰς τήν Αἴγυπτον καί μεῖνε ἐκεῖ, ἕως ὅτου σοῦ πῶ, διότι ὁ Ἡρώδης σκοπεύει νά ἀναζητήσῃ τό παιδί διά νά τό σκοτώσῃ». “Όταν ὁ Ἰωσήφ ἐξύπνησε, ἐπῆρε νύχτα τό παιδί καί τήν μητέρα του καί ἀνεχώρησεν εἰς τήν Αἴγυπτον καί ἔμεινεν ἐκεῖ μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ Ἡρώδη, διά νά ἐκπληρωθῇ ἐκεῖνο πού ἐλέχθη ἀπό τόν Κύριον διά τοῦ προφήτου, Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τόν υἱόν μου. Τότε ὁ Ἡρώδης, ἐπειδή εἶδε ὅτι ἐξαπατήθηκε ἀπό τούς μάγους, ἐθύμωσε πάρα πολύ καί ἔστειλε καί ἐσκότωσε ὅλα τά παιδιά εἰς τήν Βηθλεέμ καί εἰς ὅλα τά περίχωρά της ἀπό δύο ἐτῶν καί κάτω, σύμφωνα πρός τόν χρόνον, τόν ὁποῖον ἐξακρίβωσε ἀπό τούς μάγους. Τότε ἐκπληρώθηκε ἐκεῖνο πού ἐλέχθη διά τοῦ Ἱερεμῖα τοῦ προφήτου, Φωνή ἀκούσθηκε εἰς τήν Ραμά, θρήνος, κλάμα καί μέγας ὄδυρμός. Ἦτο ἡ Ραχήλ πού ἔκλαιε τά παιδιά της καί δέν ἤθελε νά παρηγορηθῇ, διότι δέν ὑπάρχουν πλέον. Μετά τόν θάνατον τοῦ Ἡρώδη, ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐμφανίζεται, εἰς ὄνειρον, εἰς τόν Ἰωσήφ, ὅταν ἦτο εἰς τήν Αἴγυπτον, καί τοῦ λέγει, «Σήκω, πάρε τό παιδί καί τήν μητέρα του καί πήγαινε εἰς τήν γῆν τοῦ Ἰσραήλ, διότι ἔχουν πεθάνει ἐκεῖνοι, πού ἐζητοῦσαν τήν ζωήν τοῦ παιδιοῦ». Αὐτός δέ ὅταν ἐξύπνησε, ἐπῆρε τό παιδί καί τήν μητέρα του καί ἦλθεν εἰς τήν γῆν τοῦ Ἰσραήλ. Ἐπειδή ὅμως ἄκουσε ὅτι ὁ Ἀρχέλαος εἶναι βασιλεύς τῆς Ἰουδαίας ἀντί τοῦ πατέρα του Ἡρώδη, ἐφοβήθηκε νά μεταβῇ ἐκεῖ. Εἰς ὄνειρον καθωδηγήθηκε ἀπό τόν Θεόν καί ἔφυγε εἰς τά μέρη τῆς Γαλιλαίας. Καί ὅταν ἔφθασε, ἔμεινε εἰς πόλιν, πού ὠνομάζετο Ναζαρέτ, διά νά ἐκπληρωθῇ ἐκεῖνο, τό ὁποῖον ἐλέχθη ἀπό τούς προφήτας, ὅτι δηλαδή θά ὀνομασθῇ Ναζωραῖος.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Αρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Αμ. Ἀλιθιάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Σήμερα ὑπάρχει ὁ Ἡρώδης τοῦ πειρασμοῦ, τοῦ διαβόλου, τοῦ κοσμοκράτορος τοῦ αἰῶνος τούτου. Μᾶς κυβερνοῦν οἱ λογισμοί μας. Δέν θέλουμε νά τούς ἀποκρούσουμε, ἀλλά νομίζουμε ὅτι τό δίκαιο βρίσκεται στό νά τούς ἐκπληρώσουμε. Ἔτσι κυριαρχεῖ ὁ θυμός ὅταν δέν γίνεται τό θέλημά μας. Ἡ ἀπόρριψη τῶν ἄλλων. Ἡ αἴσθησις ὅτι ὑπάρχουν γιά νά τούς χρησιμοποιοῦμε καί ὄχι γιά νά μᾶς προσφέρουν καί νά τούς προσφέρουμε ἀγάπη. Οἱ ἀνθρώπινες σχέσεις, διά τῶν λογισμῶν, γίνονται πεδία διαμάχης, ἐπικράτησις, ἐξουσίας. Τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ δέν συγκινεῖ. Καί ὁ πειρασμός ἔχει πετύχει νά μᾶς πείσει ὅτι δέν ὑφίσταται, ἐνώ καταδοκεῖ στίς ἐπιδιώξεις καί τίς φιλοδοξίες μας, στίς ἐπιθυμίες πού δέν ἔχουν νά κάνουν μέ τήν ἀγάπη.

Σήμερα ὑπάρχει ὁ Ἡρώδης τῆς μοναξιάς. Ὁ ἄνθρωπος, ἔχοντας ὡς γνώμονα καί κέντρο τῆς ζωῆς του τόν ἑαυτό του, πιστεύει ὅτι εἶναι μόνος του στόν κόσμον, καθώς ἔχει χτίσει τείχη γύρω του, τά ὁποῖα δέν τοῦ

27 Δεκεμβρίου 2020: ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ

«Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος, Δαυίδ τοῦ προφητάνακτος καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου».

† Στεφάνου πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου († 34). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ γραπτοῦ († 840).
† Ἦχος: δ' – Ἐωθινόν: Ζ' – Ἀπόστολος: Πράξ. στ' 8- ζ' 5, 47-60 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. β' 13-23.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 3 Ἰανουαρίου 2021, Πρό τῶν Φώτων.

Ἀπόστολος: Β' Τιμ. δ' 5-8 – Εὐαγγέλιον - Μάρκ. α' 1-8.

ἐπιτρέπουν νά ἔχει ἀληθινή κοινωνία μέ τούς ἄλλους. Θέλει τούς ἄλλους ἀψεγάδιαστους ἐναντί του. Νά προλαβαίνουν τίς ἐπιθυμίες του. Νά τόν καταλαβαίνουν. Νά τοῦ ἀναγνωρίζουν τό δίκιο του. Νά εἶναι παρόντες στή ζωή του, χωρίς νά χρειάζεται ὁ ἴδιος νά εἶναι παρών στή δική τους. Καί ἔτσι ἀπουσιάζει καί ὁ Χριστός ἀπό τή ζωή του, διότι ὁ Χριστός ζητᾷ καρδιές πού ἀνοίγονται, πού προσφέρονται, πού δίνουν, ἀκόμη κι ἂν δέν πάρουν. Ἡ μοναξιά κάνει τόν ἄνθρωπο θυμωμένο καί τήν ἴδια στιγμή μελαγχολικό καί ἀπογοητευμένο. Κατατρώγει τήν καρδιά του καί τόν κάνει ἐχθρό μέ τούς ἄλλους. Ἔτσι, τόν ρίχνει στόν Καιάδα τῆς ἰδιοτέλειας, τῆς κακίας, τῆς οὐσιαστικῆς ἀκοινωνησίας.

Ἀγάπη καί ἀλήθεια

Ὁ Χριστός ἔφυγε ἀπό τή Βηθλεέμ γιά νά ἀποφύγει τόν δικό του Ἡρώδη. Ἀπέναντι στούς ἄνθρώπους μέ σκληρότητα καί κακία ἡ φυγή εἶναι μιᾶ λύση. Ἄν ὅμως δέν μπορούμε νά τούς ἀποφύγουμε, ἡ ὑπομονή καί ἡ ταπείνωση εἶναι ὁ ἄλλος δρόμος. Καί βεβαίως ἡ δυνατότητα νά μὴν ἐπιβραβεύονται ἡ συμπεριφορά τους καί ἡ στάση ζωῆς τους. Ὁ λόγος καί ὁ ἔλεγχος. Ἡ ἀλήθεια. Ἡ ἀγάπη πού ξέρει νά γιαιτρεύει πληγές ρίχνοντας κρασί, γιά νά καυτηριαστούν, ἀλλά καί τήν ἴδια στιγμή, λάδι γιά νά γλυκάνει ὁ πόνος. Ἐμεῖς μπορούμε νά χτίσουμε στήν καθημερινότητά μας ἕναν διαφορετικό πολιτισμό. Ἀφήνοντας στήν ἄκρη τόν διάβολο καί τό κακό καί ἀνοίγοντας τήν καρδιά μας. Καί ὁ γεννηθεῖς Κύριος θά συνδράμει ὥστε ὁ χρόνος μας νά γίνεται ζωή καί ὄχι παραμονή καί προσδοκία θανάτου.

π. Θ.Μ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Ὑπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
